

Teddy!

Minden hiteles, amit a „málnásban” veszködő „medvékről” írtál, ezt előrebecsátom!... Az utolsó húsz évben sokat vitáztunk, eleget veszekedtünk, most nincs min!...

És mégsem hiszem, hogy igazad van!...

Nem abban, amit leírtál, hanem abban, hogy egyáltalán leírtad. Abban, hogy még ma is emlékezel arra a sok, többnyire fölfelé szervilis, lefelé pókhendi dilettantizmusra, amiről egyébként – igazollak! – valóban a valót jegyezted le. Ha most élőszóban válaszolhatnál rögvest, azt kiabálnád a képembe, „de hát, Pistukám, erre ment rá a fél életünk...”

Igen. Es?!... Nekünk, azt hiszem, tilos a saját sérelmeinkkel kipakolnunk!...

Mindenki más bánatásairól folyton folyvást, szakadatlanul, lebeszélhetetlenül!... A kizá-

Levél Farkasházy Tivadar barátomhoz

rólág személyem ellen elkövetettek meg minél hamarabb elfelejteni... És nyilvánosan soha egy szót se azokról!...

Miért?!... Kicsit lejjebb mindjárt eláru-lom.

Biztos emlékszel, hogy mi 1974-ben ültünk le először egymással dolgozni, mégpedig a Pipa utcában, egyik kölcsön-lakhelyemen a sok-sok közül. De még mint romlatlan közgaz-dász, s némileg egyetemi újsá-gokba írogató nyertese az első humorfesztiválnak, én, a nálad-nál fiatalabb, már mint olyan szerkesztője a Magyar Televízió szórakoztató osztályának, aki-nek alig másfél éves addigi munkaviszonya alatt tizenhét for-gatókönyvét dobták vissza...

Tudod, régebben még „kisére-

tező” volt a kedvem, mert töb-bek között olyanokkal szerző-dtem le a vagányul, mint a néhai András László, mint szegény jó Gáli Józsa, mint Fekete Sándor, mint Csurka István, mint Her-nádi Miklós, mint **Eörsi István**, mint Bor Ambrus.

Akkoriban ez a névsor még nem érződött annyira „szóró-dottnak”, mint amennyire an-nak tetszhet – okkal! – manap-ság. Akkoriban ők a kultúrpoli-tikai elbírálás szerint egyként ítéltettek „nem kívánatosnak”, s hitemre mondom, ugyancsak joggal!...

Nos, én az ő írásaikkal a hó-nom alatt fészkelődtem az em-lékezetes 1974. évi úgynevezett „káderátcsopotortositás” kel-lős közepén!... Földízem azoknak, akik esetleg erről nem hallot-

tak, hogy a „káderátcsopotortosi-tás” nevezetű országos rendez-vénysorozat egy olyan látszat-intézkedés kísérlete volt, amelynek során a szomorú szoc-ializmust építő nagypolitika főleg szovjet, de azért hazai ke-ményvonalas nyomásra is ide-oda eldugta az apparátus „libe-rálisabbjait”. Már akiket előbb még Walter Ulbricht, Todor Zsivkov vagy Gomulka ítelt an-nak! Ez hallgatolagosan az él-csapat „más származású” front-embereit is érintette sokban, ugyanis a „lengyel példa” szin-tén épp akkorra lett ragadósá-nálunk.

(Ezért is lepődtem meg nehe-zebben nemrég, amikor az „ésszerűsítéseknek” megint volt egy kevés „stichje”. Igaz, az elmúlt években a lengyelek

már ezt illetően teljesen vétle-nek voltak!) 1974 az az eszten-dő, amikor a táborban népsze-rűtlen Aczél Györgynek a párt-központból költöznie kell az Országházba, mégpedig minisz-terelnök-helyettesi rangban. Ez a poszt ideiglenes volt, de akkor ezt még senki más, csak Kádár és Aczél tudta biztosan. Az „Aczél-féle” kézvezérlés alatt tehát még volt módom felkérni néhány '56-ost, mellettük né-hány köztudottan ellenzékit, köztük két-három izraelita származásút is, de utána már képernyőre természetesen nem kerülhettek. Közél harminc éve járok be immel-ámmal a Sza-badság téri palotába, de az 1974. évi beszártsághoz fogható pánikkal azóta sem találkoztam.

Például azt követően nem sokkal elbuzdulták ki onnan a szórakoztató osztály utolsó rá-termett vezetőjét, Fellegi Ta-mást is! Nem állítom, hogy nem adott alkalmat ellenségeinek indokokra, mégis meggyőződé-sem, hogy hozzá fogható szak-emberrel abban a székben azóta sem találkozhattunk. Szakmai-lag felkészült, jó izlésű, sikerér-zékeny, és kimondom, elsoran-gián tehetséges vezető volt. Eszköze neki sem lehetett a le-hetetlenhez, de legalább lett hozzá humora, és ma is elisme-rem érdemeit, pedig, mint ír-tam, elutasításait 18 forgató-könyvem bánta.

Lehet, hogy neki volt igaza...

Akkor...

Fellegi óta szinte mindenki „medve volt a málnásban” vagy még az sem. Akiknek azóta ke-rült kezébe a szórakoztatás tv-irányítása, többnyire győnge iz-lésű, korlátolt kreativitású, ám-bár amúgy rendes, kifelé svá-dás, befelé gyáva művész-hiva-talnokok voltak. Magamnak nincs miért haragudnom rájuk, mi több, én áldom a nevüket, és pedig azért, mert soha nem csábítottak kedvenceik sorába, mert így általuk takarékosra igazított tévés szerepléseim ke-vessé rongáltak hitelemet, és mert sokszor adtak jó okot, hogy eliszkolhassak ritka meg-kisértéseik elől. Ők ma azt mon-danak, hogy lustaságból, meg-bizhatatlanságból szoktem elő-lük, de én tudom, hogy kizá-rólag jobb izlésem üzött. Nem ki-nálkoztam soha, hogy rámszok-janak, így hála az égnek, nincs is miért emlékezzem rájuk. Ne-kik köszönhető, hogy nem stra-pált le a képernyő, hogy maradt még némi tartalékom, de főleg hogy maradt máshol is érvényes reputációm. Ha húsz év után ezt nem adom egykönnyen, az ta-lán, ugye, érthető. Sose bántam, ha egy silány esélyem kihaszná-latlanul maradt, és ma már még azt sem vélem rám jellemzőnek, ha nem kínálnak meg méltó ajánlatokkal, mert szakmai tő-kém attól még növekszik.

Hol?

Belül.

Bennem.

Biztosan néztél körül az el-múlt években. Teddy!... Elvtárs az elvtársat szorgalmazta, férj a feleségét, haver a haverját, sa-játos nemi szokásokkal bíró a szimpatizánsokat, MIÉP-es az MDF-est, volt demokratikus el-lenzéki a dörgölődőt, és sorol-hatnám. Ha a kabaré műfájá-ban sokáig értékkáló személyi-ségek is fungáltak, az – valljuk be – a mi sokat kárhozott

Marton Fricinknek köszönhető. Nem állítom, hogy finom modo-rú, könnyű természetű főnök volt, politikai nézeteinek sem voltam soha feltétel nélkül elismerője, de Martont csak egyetlenegy valami érdekelt: hogy megállja-e helyét a jelölt a mikrofon előtt vagy a színpa-don. Ebben működése feddhetetlen és megvesztegethetetlen volt. (Nem is lehetett más, his-szen épp ez a műfaj az, ahol az alkalmatlanság, a kohlománya, a visszaigazolós nevetés tartós hi-ánya 90 másodpercenként lep-leződik le.)

Örülök, hogy az ő nevét – bár tudom, hogy sajnos már régen nem szívelitek egymást – még-sem keverted bele cikkedbe. Ez így igazságos.

Mint sokban veled rokon-szenvező, kérlek, hogy próbáld elfelejteni vélt és valós sérel-meidet. Pressert annak idején nem vették föl a Zeneakadém-ára. Baj?! Nem igazán az. Hofit egy valamikor kétes szak-mai hatalommal bíró rendező eltanácsolta a pályáról. Baj?! Dehogy baj! Kernnek évekig porosodott „Mélyföld” című ki-váló műsora a tv szalagtárában. Baj?! Nem az! Koltai Robival még méltán sikeres nagyfilmje után is pilinckáztak a más pénz-zeért. Baj?! Egy fenét! S ők va-lóban a legjobbak!

Gondolj bele, az utolsó éra szórakoztató főnöke egyik ren-dező barátunkat, tudva róla, hogy közvetítő lehet, néhány hónappal a választások előtt ar-ra kérte – valamit érezhetett már a kurafi! –, hogy hozza őt össze Markos Gyurival, mert ő köztudomásúlag „közel áll az MSZP-hez”. A happy endet a minap láthattad fóműsorban. És Markost még alapjában véve szeretjük is, igaz? Ez a főnök úr annyira ügyes bácsi volt, hogy más híján külsős produkciós irodától rendelt olyan műsoro-kat, amelyeknek véletlenül ő lett a szerkesztője. Ebből a krekliből hiányoltad magad?!

Akik most kerültek székekbe, azok kulturált, becsületükben, pályafutásukban makulátlan szakemberek. Én mégis óvato-san sügom itt neked a papíron: sohasé muszáj mindenáron mindig jelen lenni! Veszthetsz lehetőséget, időt, pénzt is, de vi-gyáznai az önbecsülésedre min-dig kell legyen mód. Amíg az nem forog kockán, addig, hall-gass rám: felejts!

Nekem, lásd, nincsenek sérel-meim. Tényleg nincsenek. Nem lehetnek, mert eddig még nem nőtt föl azokhoz sem a kor, sem az éppen aktuális döntőnkök. Eddig számtalan „miskolci fő-kapitány” és tisztese tünt el kö-röttem. (Azt sem tudom, ki mi-kor volt elnök, és hol.) Ettől azonban nekünk még mindig nem kell kurvává lennünk! Egyetlen főkapitány sem szól-hat meg érdemtelen tónusban a sarkon. Azért nem, mert nem állók ki oda!

Hinnünk kell, hogy talán ma-radt még bennünk ártatlanság, ami megtetszik egy hófehér pa-ripán jövő királyfinak tán. Ha jön, jön, ha nem jön, nem jön. Legfeljebb megmarad a szüze-ségünk, és hozzá néhány szép ál-munk...

Jó egészséget neked és csalá-dodnak,

híved:

Verebes István

Ui.: Egyik könyvedben azt írod, arra vársz, hogy mint Minarik Ede, a mosodás futhalldzó, egyszer fölki-bálós az ablakod felé. Amint lesz új-rafüvesített pálya, hallható a han-gom, hogy „hahó! Farkasházy!!!” Amíg nem nő a fű, addig dekáz-zunk!...

MAGYAR ÁLLAMPAPÍR

Kamatozó Kincstárjegy 1995/VIII.

Ögilyve-Mathur

Rövid távon – előnyösen

Bizonyára Ön is rendelkezik olyan megtakarított összeggel, melyet egy éven belül nem tervez elkölteni. Ha ezt a tartalékot igazán megfontoltan szeretné gyarapítani, olyan befektetést kell találnia, amely erre az időtartamra magas kamatot kínál, ugyanakkor biztonságos.

Ez a Kamatozó Kincstárjegy 1995/VIII.

A Kamatozó Kincstárjegy 1 éves futamidejű értékpapír, amely erre a rövid időszakra igen kedvező kamatot nyújt.

Természetesen, mint minden Magyar Állampapírra, a Kamatozó Kincstárjegyre is érvényes az állami garancia. A Kamatozó Kincstárjegyet nem szükséges magánál tartania, tarthatja letétben, névre szóló értékpapír-

számlán, így nem tudják ellopni, nem veszíthető el.

A Kamatozó Kincstárjegy legújabb sorozata 1994. augusztus 15–19-ig jegyezhető.

A kamatozás kezdődátuma: 1994. augusztus 19.

Évi bruttó kamata 24%.

Az egyéves futamidő alatt a Kamatozó Kincstárjegy tőzsdei forgalmazásra kerül. Így ha tervei változnak, a birtokában levő értékpapírokat napi árfolyamon eladhatja a tőzsdén. Ugyanakkor a Kamatozó Kincstárjegy a futamidő alatt visszaváltható, de ekkor csak a névértéket fizetik ki Önnek.

Erre a befektetésre biztosan számíthat, hiszen a Kamatozó Kincstárjegyet minden hónapban kibocsátják.

A Kamatozó Kincstárjegy az alábbi forgalmazóknál jegyezhető: OTP Bróker Rt. 1051 Bp., Vígázó F. u. 6. • ÁB-Monéta Befektető és Tanácsadó Kft. 1051 Bp., Arany J. u. 19. • Bond Pénz és Értékforgalmi Rt. Székesfehérvár (a CO-NEXUS Érték Rt. ügynökéént) • Budapest Bank Rt. kijelölt fiókjai • Budapest Értékpapír és Befektetési Rt. 1052 Bp., Deák F. u. 5. • Cenzor Bróker Kft. Buda, Szeged, Szolnok • City Értékpapírforgalmazási és Befektetési Rt. 1024 Bp., Ady E. u. 19. • CO-NEXUS Érték Rt. 1013 Bp., Roham u. 1. • 1052 Bp., Semmelweis u. 21. • ConCarde Értékpapír Ügynökség Kft. 1052 Bp., Váci u. 15. • Confides Hungaria Brokerhouse Rt. 1064 Bp., Vörösmarty u. 32. • Corvinbróker Kft. 1054 Bp., Hold u. 25. • Cooptourist Rt. kijelölt fiókjai (a New York Bróker Kft. ügynökéént) • Creditinstall Értékpapír Rt. 1051 Bp., Nagysándor J. u. 10. • Daiwa-MKB Befektetési és Értékpapírforgalmi Rt. 1088 Bp., Rákóczi út 1-3. • ÉGSI-Börze Kft. 1113 Bp., Bartók Béla út 152/H • Első Magyarországi Német Értékpapír-kereskedelmi Kft. 1052 Bp., Fehérvári u. 8-10. • GiroCredit Befektetési Rt. 1051 Bp., Bajcsy-Zsilinszky út 12. • Globex Brókerház Rt. 1126 Bp., Királyhágó tér 8-9. • Indosuez Capital Budapest Értékpapír Kft. 1088 Bp., Rákóczi út 1-3. • Inter-Európa Bank Rt. 1025 Bp., Pasaréti út 96. • Inter-Európa Befektetési Kft. 1054 Bp., Szabadság tér 15. • Kereskedelmi Bank Rt. (K&H) kijelölt fiókjai (a K&H Brókerház Kft. ügynökéént) • K&H Brókerház Kft. 1054 Bp., Alkotmány u. 21. • MKB Értékpapír és Befektetési Rt. 1051 Bp., Szt. István tér 11/B. • MKB Rt. kijelölt fiókjai • MNB főpénztára, 1051 Bp., Hold u. 4. • New York Bróker Budapest Kft. 1088 Bp., Rákóczi út 1-3. • OTP Bank Rt. kijelölt fiókjai • Pakett Bróker Értékpapírforgalmazási és Befektetési Rt. 1052 Bp., Semmelweis u. 2. • Polgári Bank Rt. kijelölt fiókjai • Postabank Értékpapírforgalmazási és Befektetési Rt. 1051 Bp., József nádor tér 1. • Quaostror Értékpapír Kft. 1015 Bp., Donái u. 18. • WestLB Investment Rt. 1055 Bp., Balassi B. u. 21-23.

KAMATOZÓ KINCSTÁRJEGY

ÁLLAMPAPÍR

A TÖBBSZÖRÖS BIZTONSÁG

Kedves Pista!

Én is előrebecsátom, minden hiteles, amit leírtál, de félek, ez egyszer kivételesen félreértettél. Nekem már régóta nincsenek sérelmeim, csak néhány éve alanyi humorista lettem, saját élményeim vettem papírra. De nem azért, hogy panaszkodjak, hanem, hogy megállapíthassam – mint Galla Miklós, amikor egy jelenetben legorombaféretrozzák –, egy újabb érdekes adat. Pusztán néhány extrém, velem történt példával próbáltam illusztrálni, hogy azokban a székekben okosak és buták, igyek-vők és lusták, jóravalók és gonoszak, ejtőernyősök és szakem-berek többé-kevésbé mind meghülyültek. Vagyis azokban az erőtérben mindenki pusztulásra van ítélve, aki nem próbál legalább házon, szakmán belül csatát nyerni, de legalábbis va-lamilyen konszenzuszfélet kialakítani a nézők által kinevezett kollégáival. Pár éve kifogásoltad, hogy nem adtam elegendő esélyt valakiknek. Nahát, most éppen ez történt. Ritka alkal-mal, hogy ennyi tehetséges ember került vezetői pozícióba a té-vében, ezért fordulhatott elő, ami még ritkább, hogy építő jel-legű javaslatokkal álljak elő. De úgy látszik, ezt nekem már te sem hiszed el. Egyébként nem vagyok túrelmetlen, háromeze-rig tudtam dekázni.

Ötelnélék, ha tudnám, hol vagy

Tivadar